

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

จะทนให้เขาเหยียบหัวอยู่หรือ

เงินออสเตรเลียครบ ๑๐ เหรียญ เหรียญหนึ่งเหยียบหัวไทยเราไปเท่าไร ๒๐ กว่าเจ้าคะ นั่น ๒๐ กว่าเห็นไหม มันท่านเจ็บใจไหม คนไทยทั้งชาติจืดขนาดนั้นหรือ เหรียญไหนเข้ามาเหยียบหัวเมืองไทย ๆ เป็นเคียดเหยียบขึ้นของเขามีศักดิ์ศรีที่ไหน พิจารณาซิ นีที่เดือนอยู่นี้ ที่ช่วยเพื่อจะให้มันศักดิ์ศรีบ้างชาติไทยของเรา ให้เขาดูถูก เหรียญที่ไหนมาก็เหยียบหัวไทยไป ๆ ไม่ต่ำกว่าเขา ๆ เหยียบได้หรือ ให้มีความรู้สึกตัวบ้างซิ

นี่พาตะเกียกตะกาย คิดเต็มหัวอกแล้วนะ ไม่ใช่อยู่ ๆ เอาหัวชนฝาออกมา นำท่านทั้งหลายนะ นี่มันมีอันนี้เข้ามา ก็มาเกี่ยวข้องก็พูดออกมา เก็บไว้ทั้งหมดแล้วนะ เหล่านี้ โลกเก็บเป็นโลก ธรรมเก็บเป็นธรรม แยกเป็นประเภท ๆ เวลาปฏิบัติต่อโลก ก็ต้องพูดแบบโลกอย่างนี้ ปฏิบัติต่อธรรมพูดแบบธรรม ทำไมจึงใจจืดจางมากนักเมืองไทยเราคนไทยเรา เพียงแต่เงินเขาผ่านเข้ามาเมืองไทยเหยียบหัวเมืองไทยทั่วประเทศ ๆ ฟังซินะ เหรียญหนึ่งเขาเหยียบเมืองไทยไปเท่าไร ไม่เห็นเมืองไทยเหยียบเขาได้แม้รายเดียวประเทศเดียวเป็นยังงี้ ทำไมจึงจืดจางนักหนาชาติไทยเรา

ควรจะรู้เนื้อรู้ตัวทุกคน ปรับเนื้อปรับตัวมันถึงถูก ให้เขาเหยียบหัวไป แม้แต่หัวหมาไปเหยียบมันซิ เตี้ยมันไล่กัดเอาหลงทิศนะจะว่าไม่บอก มาเหยียบหัวหมา วัดป่าบ้านตาด มันไล่กัดเอาเลย หมาไม่กัด จะไล่กัดด้วยหมานี่ ใครมาเหยียบไม่ได้นะ วัดป่าบ้านตาด มีศักดิ์ศรีด้วยธรรม ก็เลสจะเข้ามาเหยียบไม่ได้ นี่ให้เขาเหยียบเอา ๆ ยังงี้กัน เหรียญมาจากเมืองไหน ๆ หัวเท่ากำปี้้นนี้ มากี่มาเหยียบหัวชาติไทยเรา เหรียญของเขาหนึ่งเหรียญเหยียบหัวเราไปก็บาทพิจารณาซิ

ให้มีเคียดมีแค้นมีเจ็บใจ เพื่อยกฐานะของชาติไทยเราขึ้น ชาติไทยเราไม่เป็นบ้อยเขา ทำไมจึงเป็นบ้อยเขาแบบให้เขาเหยียบขึ้น ๆ มันสมควรแล้วหรือชาติไทยเรามีแกใจทุกคนชิมันถึงถูก ใจจืดใจจางอยู่ได้หรือ ผ่านเข้ามาเมืองไหน เหรียญเมืองไหน เงินเมืองไหนผ่านเข้ามาเมืองไทยเรา ต้องมาเหยียบหัวเมืองไทยเราทุกหัวเลยนะ เมืองไทยเรา คนทั้งประเทศให้เงินเขามาเหยียบไป ๆ มันท่านอับอายขายหน้าขนาดไหน เมื่อไรเราจะรู้สึกตัวของเรา ตื่นเต้นปรับปรุงตัวเอง เข้มแข็งขึ้นทุกสิ่งทุกอย่าง ที่จะยกชาติไทยและศักดิ์ศรีชาติไทยเราขึ้นมันถึงถูกหนา ทำจิต ๆ จาง ๆ อยู่เฉย ๆ เมย ๆ อย่างนี้ไม่ได้ นะ ไม่มีหลักมีเกณฑ์อะไรเลย

นี่เอาธรรมออกมาประกาศให้ทราบนะ พุดเหล่านี้พุดเรื่องธรรมนะ เมื่อแยก
ออกเป็นโลกก็เป็นโลกอย่างนี้แหละ มีหลายชั้น เมืองไทยเราเหมือนกับว่าเมืองทั่ว ๆ
ไปเขาเรียกว่าโลก จะปฏิบัติต่อตัวเองกับสิ่งภายนอกคนภายนอก ปฏิบัติยังไงก็ต้องคิด
ชิ เวลานี้มีแต่เขามาเหยียบหัวเมืองไทยเรา เอา เอาไปประกาศหัวเมืองไทยชิถ้าว่าเรา
พุดนี้ผิดไป ด้วยการยกชาติไทยของเราเต็มกำลังความสามารถ แล้วพุดนี้เป็นการผิดไป
เอาพิจารณาชิ เงินชาติไหนเข้ามา ๆ สูงกว่าเราทั้งนั้น ๆ เหยียบหัวเราตลอดไป เราไม่
คิดบ้างหรือหัวใจคนไทยเรานะ ต้องคิดชิ

นี่ได้อุตส่าห์พยายามทำทุกด้านทุกทางเพื่อชาติไทยของเรา เราทำขนาดนี้ คิดดูชิ
ครั้งสุดท้ายเราตายแล้วงานเผาศพของเรานี้ เงินเขามาบริจาคเท่าไรเราจะยกเข้าคลัง
หลวงทั้งหมด ฟังซินะ สดางค์หนึ่งไม่ให้แยกไปเลย แล้วจวนจะตายให้ประกาศก้องทั่ว
เมืองไทย เอาเงินมาเผาศพหลวงตาบัว ว่าอย่างนี้เลยนะ ให้เอาเงินมาเผาศพหลวงตา
บัว หลวงตาบัวจะเผาด้วยฟืนด้วยไฟ เงินเหล่านี้เราจะยกเข้าเทิดอัฐมชาติไทยของเรา
เห็นไหมเจตนาของเราเป็นยังไง แล้วมาทำเร่ ๆ ร้อน ๆ อยู่เฉย ๆ เมย ๆ อย่างนี้ได้หรือ
ต้องรู้เนื้อรู้ตัวชิ อย่าใจจิตใจจางชิ ชาติไทยเป็นชาติชาวพุทธต้องรู้หนักรู้เบาชิ

นี่เราทำทุกแง่ทุกมุม เวลานี้เราปฏิบัติต่อโลกเราก็ปฏิบัติต่อโลกพุดแบบโลก
อย่างนี้ละ เวลานี้กำลังช่วยโลก เตือนโลกให้รู้เนื้อรู้ตัว ไม่อายหรือ ผู้ใหญ่เท่าไรยังนำ
อับอายมากนะ ขยี้หน้ามากนะ ให้เขามาเหยียบเมืองไทยทั้ง ๆ ที่มีหัวหน้าหัวตามี
หลักมีเกณฑ์ในชาติไทยของเรา หมอบลงหมดทั้งชาติให้เขาเหยียบนี้มันเป็นอย่าง
พิจารณาชิชาติไทยของเรานะ ไม่รู้เนื้อรู้ตัวหรือ มันเป็นอย่างนี้

เราอยู่ด้วยกันนี้เท่าไรเวลานี้ อย่างน้อย ๖๒ ล้านคน แล้วหมอบหัวลงตั้งแต่ผู้
ใหญ่ลงมาจนกระทั่งถึงผู้น้อย ให้เขาเหยียบหัวไปอย่างนี้ คุณค่าของเขาสูงกว่า ๆ ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง เราอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขา ฝ่าเท้าของเขาเหยียบไปนี้เป็นยังไง เรายังจะทนให้เขา
เหยียบอยู่อย่างเฉย ๆ อย่างนี้หรือ ให้รีบปรับปรุงตัวหนา เวลานี้เป็นเวลาที่จะให้ตื่น
เนื้อตื่นตัวสมกับเราเป็นชาวพุทธ ไม่ได้โง่ต่อใครจนเกินไป โง่ต่อเขาจนเกินไปเสียนะ
หลักชาวพุทธไม่มีคำว่าอย่างนี้ อย่าเอามาใช้ในวงชาวพุทธของเรา

นี่ฟังทุกแง่ทุกมุมไม่พุดเฉย ๆ นะ ทำเล่นเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ได้ยังไง เวลาปรับ
ตัวเองก็ให้ปรับทุกคน ให้จริงจังชิ อย่ามีเหลาะ ๆ แหละ ๆ อยู่เป็นประจำนี่ยอย่างนี้
มันเหลวมาตลอดเห็นไหม นิสัยนี้มันพาเหลวมาตลอดยังไม่รู้อยู่หรือ จะมีความเข้ม
แข็งปรับเนื้อปรับตัวเข้าสู่สภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ มันทำไม่ได้หรือ พุทธศาสนาสอน
เหตุผลเหล่านี้ทั้งนั้นนี่นะ นี่ก็นำพุทธศาสนามาสอนนะเวลานี้ ทำไมชาวไทยเราถึงจิตถึง

จาง ว่าเป็นชาวพุทธ ๆ เเด่นกว่าทุกประเทศก็คือชาวพุทธ ๆ เหลวกว่าทุกประเทศก็จะกลายเป็นชาวพุทธนี้ขายหมดนะเวลานี้ละ ต้องให้เข้มแข็งทุกคน

อย่าเห็นแก่เนื้อแก่ตัวยิ่งกว่าชาติซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โตที่สุดของคนทั้งชาติ ให้พิจารณาอย่างนั้นซิ ตัวของเราเองตัวเท่าหนู ชาติไทยเราขนาดไหน เราต้องคำนึงถึงชาติไทยของเราซิถึงถูก เห็นแก่เนื้อแก่ตัวเห็นแก่พุงอย่างนี้ไม่ได้ละ ฉิบหายจริง ๆ ชาติไทยของเรา พุงเราอยู่ไม่ได้ถ้าชาติไทยอยู่ไม่ได้แล้ว พุงใครก็พังหมดนั่นแหละ ใครอย่าอวดดีอย่าหยิ่งอย่าจองหองนะ

เราพยายามสุดขีดเราแล้วทุกอย่าง นี่ก็อุตสาหะพยายามไปภาคเหนือพึ่งกลับมา ๑๗ วันเต็ม ๆ นะ ตั้งแต่วันออกเดินทางหมุนตัวตลอดเลย จนกระทั่งกลับมาถึงเมื่อวานนี้ พังซิ นี่ก็หมุนตัวอีกแล้วนี่ หมุนตัวเพื่อชาติไทยของเราเองเห็นไหมละ เรามีว่างเมื่อไร ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวนะ ชาติไทยเราเป็นชาติที่ทรงพุทธศาสนาไว้ ให้มีวิเวกของศาสนาติดกับนิสัยชาวพุทธ การประพฤติเนื้อประพฤติตัวทุกสิ่งทุกอย่าง ความเคลื่อนไหวไปมาให้มีพุทธแทรกบ้างนะ สติธรรม ปัญญาธรรม เหตุผลติดไปด้วย อย่าเอาแต่ความสุรุ่ยสุร่ายอันเป็นเรื่องของกิเลสเหยียบหัวตลอดเวลาอย่างนี้ใช้ไม่ได้ละ ไม่ใช่เครื่องหมายของชาวพุทธ

ทุกคน ๆ ให้ปรับเนื้อปรับตัว ตั้งแต่เล็กไปถึงใหญ่ทั่วประเทศ ให้ต่างคนต่างปรับเนื้อปรับตัวเข้าสู่เหตุการณ์ เพื่อจะยกฐานะชาติไทยและศักดิ์ศรีชาติไทยของเราขึ้น ถ้าเป็นอย่างนี้จะแหวกไปอยู่ตลอดเวลา เหลวตลอดเวลาใช้ไม่ได้เลย เป็นผ้าเช็ดเท้าเขาคนทั้งชาติเป็นผ้าเช็ดเท้าให้เขาเหยียบหัวไปนี่ดูได้ไหมละ อะไรมาก็เหยียบหัวเมืองไทย ๆ เมืองไทยต่ำที่สุดแล้วเขาถึงเหยียบหัวไปได้ ต้องฟิตตัวของเราขึ้นซิ

เรามีแต่หัวเหรอ ขาเราก็มีตีนเราก็มีเหยียบหัวเขาไปบ้างซิ ทำไม่ถึงปล่อยให้เขาเหยียบหัวเรา ทั้ง ๆ ที่เรามีตีนมีเท้าอยู่ที่นี่ เหยียบหัวเขาบ้างไม่ได้เหรอ ด้วยการฟิตเนื้อฟิตตัวเข้าให้มีความแน่นหนามั่นคงในชาติของเรา ทุกผู้ทุกคนทุกครอบครัวเหย้าเรือน ตลอดวงราชการงานเมืองต่าง ๆ ต่างคนต่างปรับเนื้อปรับตัวซิ อย่างมาเหลวไหล เหลวแหวก เหยียบกันกินกันให้พินาศฉิบหายอย่างนี้ใช้ไม่ได้ละ เมืองไทยเรามั่นกินโต๊ะกันนี้ ให้เมืองอื่นเขามาเหยียบหัว ๆ ได้เหรอ

หมามั่นได้ซากมันกินซาก เห็นไหมละหมามั่นยินดีในซาก ซากอะไรก็ตามมันยินดีในซาก แต่เสือกางเล็บอยู่บนหัวหมานั้นนะพิจารณาบ้างซิ เราอย่ามัวเพลิดเพลินกินซากความสกปรกโสภณแห่งความประพฤติในชาติไทยของเรา ทุกผู้ทุกคนแคบกว้างอย่ามัวมัวกินซากกันด้วยความสกปรก เพราะความประพฤติสกปรกนี้เลย ต้องมองดูซิ เสือกางเล็บอยู่ข้างบนเห็นไหม

เวลานี้เราติดหนี้เขาอยู่เท่าไรพิจารณาซิ นี่ละกางเล็บอยู่เหล่านี้ทั้งนั้น ทุกสิ่งทุกอย่าง เสียเปรียบเขาทั้งนั้น ๆ เขากางเล็บไว้หมดเป็นยังงิ เรายังยินดีกินชากแตะกระดุกอยู่หรือ แตะกระดุกกันนั้น พิจารณาซิ ยังโอ้อ่าอยู่หรือว่าเราแตะกระดุกเขา พงเรากางนั้นนะ ชาติไทยจะจมทั้งชาติไม่คิดกันบ้างหรือ มันเป็นยังงิชาติไทยของเรา

เรียนก็ไปเรียนมาเหมือนกันเมืองนอกเมืองนา ดอกเตอร์ดอกเต้ที่ไหนเอามาหมด เอามาก็มาเหยียบย่ำทำลายกันแหลกหมด ๆ มันไม่เอาความรู้วิชามาผลิตขึ้นให้เป็นประโยชน์แก่ชาติของตัวเองนี่ ส่วนมากมันมักเป็นอย่างนั้นนะ เราไม่ได้ตำหนิทุกคน เราตำหนิที่ประเภทนี้ต่างหาก เพื่อจะแก้ไข เพื่อจะถอดถอน เพื่อจะชะล้างมันต่างหาก เราไม่ได้พูดเพื่อการทำลายดูถูกเหยียดหยามใคร เราพูดเพื่อยกชาติของเราขึ้น

เวลานี้มันเหลวแหลกนะ ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัว เขากางเล็บอยู่เห็นไหม ทุกอย่างกางเล็บ เงินเหรียญหนึ่งเข้ามาผ่านนี้ก็กางเล็บมาพร้อมแล้วเหยียบหัวเมืองไทยไปตลอด เล็บมันก็มีเสื่อ ตีนมันก็มี คือตีนเสื่อเล็บเสื่อทั้งนั้น เหยียบหัวไป กางเล็บขยำไปเรื่อย เป็นยังงิพวกเรต่ำขนาดไหนพิจารณาซิ ให้รู้เนื้อรู้ตัวซิ จะมามัวกินตับกินปอดกันเองอย่างเพลินตัวด้วยความสกปรกอยู่นั้นหรือ

นี่ไปถึงแม่ฮ่องสอนโน้นของเล่นเมื่อไร อุตสาห์พยายามเทศนาว่าการ นี่ตั้งแต่ไปจนกระทั่งวันกลับเทศน์ ๒๗-๒๘ หนฟังซินะ เทศน์เพื่อชาติไทยของเราเราไม่ได้เทศน์เพื่อเรา เราไม่ได้แก่เรา เราไม่ได้บำรุงเรา ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อชาติไทยของเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจนะ นี่เราทำเพื่อชาติจริง ๆ จนกระทั่งหนสุดท้ายอะไรไม่มีเหลือแล้วนะ ก็เอาศพนี้เป็นเครื่องเทิดชาติไทยของเราขึ้น ด้วยการรับบริจาคเงินทองข้าวของที่เขามาเผาศพหลวงตาบัวนี่ ยกให้คลังหลวงทั้งหมด ฟังซินะ ท่านทั้งหลายได้เคยฟังไหมอย่างนี้ เคยเห็นที่ไหนบ้าง ไม่ใช่ชวดนะ เราพูดออกมาอย่างกล้าหาญชาญชัย ด้วยความเมตตาต่อชาติของเราจริง ๆ เราไม่ได้พูดเล่น ๆ ทำเล่น ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างเราจริงจริงจังทุกอย่าง ไม่ให้เหลาะ ๆ แหละ ๆ ฟังซิ ๒๗-๒๘ หนนะ ไป ๑๗ วันเทศน์ ๒๗-๒๘ หน พลิกตำราไม่ทันว่าไง เทศน์วันยังค่ำจะเอาตำราที่ไหนมาพลิกมันถึงจะทัน ก็ยังอุตสาห์เทศน์แนะนำสั่งสอนเรื่อยมา เตียวนี้ก็กำลังพลิกตำราอยู่นี้ ได้ยินไหมละ

ใครจะตั้งเนื้อตั้งตัวปรับเนื้อปรับตัวให้รับนะ อย่าอยู่เฉย ๆ เมย ๆ ดังที่เป็นอยู่นี้นะ ทุกสิ่งทุกอย่างในครอบครัวเหี้ยเรือน ที่อยู่กินเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ ให้ประหยัดมัธยัสถ์ ที่เกี่ยวข้องกันอยู่เป็นประจำก็คือพวกน้ำพวกไฟ ในครัวเรือนหนึ่ง ๆ ใช้ไฟเท่าไร ใช้น้ำเท่าไร ลีนเปลืองไปเท่าไร ควรจะประหยัดมากน้อยเพียงไรต้องคิดขิสิ่งเหล่านี้ละ ไม่ควรใช้อย่าใช้เรียกว่าประหยัด ความประหยัดนี่คือความเพิ่มพูนของรายได้ เป็นผลบวกขึ้นไปเรื่อย ๆ ต่างคนต่างบวกต่างคนต่างชวนชวย รายได้มันก็ขึ้น

มาในตัวของมันเอง   ถ้าต่างคนต่างสุรุษุร้ายก็เป็นการทำลายไปในตัวของมันนั่นเอง
แหละ